

ти женѣ-тѣ си, нити дѣтца-та си, нити пріатели,
нити страннопріемнѣтѣ си вѣщѣ. Единъ смъртенъ
студъ е замразилъ вече чувства-та му, и той е
вече единъ мъртвецъ, прострянъ на снѣга и въ
траве-тѣ.

ПѢСЪНЬ.

Не ли ти, Стояне, мама думаше :
Сѣди, сыно Стояне, неходи
Съ тѣзи пусти желепи,
За глѣсти кравы яловы,
Чи имашъ много душмани
Турци клѣти и проклѣти,
Тѣ ще ти, сыне, погубѣтъ
Младъ, сыно, и още зеленъ.

21. ЧЕЛОВѢКЪ.

Человѣкъ е най отлична-та тварь, между сички-тѣ дру-
ги твари, които имѣтъ животъ. Той е царь на природѣ-тѣ.
Очи-тѣ му испытвѣтъ щото е около него, разумъ-тѣ раз-
сѣждава и иска да знае дълбочини-тѣ на бѣдѣще-то, а
душа-та му държи въ съгласіе и съединеніе сички-тѣ ча-
сти на прѣстено-то му тѣло и неговы тѣ чувства. Чело-
вѣкъ-тѣ заповѣдва на други-тѣ твари, рассѣждава, изна-
мѣрва и усъвършенствова чудесно много нѣща на свѣта.

ЗАГАТКИ.

- з) Кѣсо прасе по рѣгъ пасе — ?
- и) Червенъ пѣрчъ въ пещера лѣжи — ?
- к) Пълна черкова съ стълбове — ?
- л) На старецъ брада-та му въ земѣ-тѣ закопана — ?
- м) Черни биволя въ вирь лѣжѣтъ ?
- н) Подвинъ блюдо на стѣна выси — ?